אלו הן הגולין פרק שני מכות

עוקצין • לוכלין: מפני גיפת ומפני גיפת דמרחץ • חכרון וקדש לחוקות מנטולי הארץ "שני רבינו הארץ והאוכל בתוך הגבול לריך לנוס רבינו הארץ: ופ"ע מפני דמקדש • האוכל בין חכרון לכפר ובין שכם לקדש קדוב למקלע מיכן ומיכן: בין לדעת בין שלא לדעת • בין שכרח שם לדעת קליפה תורה אור

בין [שלא] בכח שם (שלא) לדעת[ספוקס] ידכתיב צלעד קריית פועלי און עקובה מדם" [קליפה] שלא היה יודע שהיה קולטת: שכוודפ • כפריס וחלריס הממוסות לה וקרקעות על שמה נתנו לכלב: ופרי מבנר • כרכים גדולים שהיו בנחלת נפתלי הלויס לר וגו': ערים סלנו • ערי מקלט: מיירין קפניס • לפי שאין מוזעות מעיין שם: וגם כרכים גדולים • שהכל נקבעים שם תמיד וייהת רגל נוחל הלם מעייה שם ויאמרו לו: קנון סליקום • עיל מכלר ויש בפר קמוך הגקבת לקרת דסליקום כך קדש העיל מבלר ועיר ביעני סמוכה לה הנקראת על שמה: ומפ מין שם מים • כשנפלו בגורל בימי יהושע לנוים הביאו להם לחזות מים[יוסיפוס] *הוא והכתיב "ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה: אמר אביי *פרוודה דכתיב "ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה" ויקרש עיר מקלט הוא והכתיב "ערי מגרשיהם לבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת [וגו'] וקדש ואדרעי ועין חצור" *ותניא ערים הללו אין עושין אותן לא טירין קטנים ולא כרכים גדולים אלא עיירות בינוניות *אמר רב יוסף תרתי קדש הואי אמר רב אשי כגון סליקום ואקרא דסליקום. גופא ערים הללו אין עושין אותן לא טירין קטנים ולא כרכים גדולים אלא עיירות בינוניות, *ואין מושיבין אותן אלא במקום מים ואם אין שם מים מביאין להם מים, ואין מושיבין אותן אלא במקום שווקים, ואין מושיבין אותן אלא במקום אוכלוסין, נתמעטו אוכלוסיהן מוסיפין עליהן, נתמעטו דיוריהן מביאין להם כהנים ליים ישראלים, ואין מכרכין בהן לא כלי זין ולא כלי מצודה דברי רבי נחמיה, וחכמים מתירין, ישנין שאין פורסין בתוכן מצודות ואין מפשילין לתוכן חבלים כדי שלא תהא רגל גואל הדם מצויה שם א"ר יצחק מאי קרא "ונם אל אחת מן הערים האל וחי עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא תנא *תלמיד שגלה מגלין רבו עמו שנאמר וחי עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא *אמר ר' זעירא מכאן "שלא ישנה אדם *לתלמיד שאינו הגון א"ר יוחנן "הרב שגלה מגלין ישיבתו עמו, איני והא א"ר יוחנן מנין לדברי תורה שהן קולטין שנאמר "את בצר במדבר וגו' [וכתיב בתריה] "ואת התורה? לא קשיא הא בעידנא דעסיק בה הא בעידנא דלא עסיק בה ואי בעית אימא מאי "קולטין" ממלאך המות "כי הא דרב חסדא הוה יתיב וגריס בבי רב ולא הוה קא יכול שליחא [דמלאכא דמותא] למיקרב לגביה דלא הוה שתיק פומיה מגירסא סליק ויתיב אארעא דבי רב, פקע ארוא ושתיק ויכיל ליה. א"ר תנחום בר חנילאי מפני מה זכה ראובן לימנות בהצלה תחלה? מפני שהוא פתח בהצלה תחלה שנאמר "וישמע ראובן ויצילהו מידם" דרש רבי שמלאי מאי דכתיב "או יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה [שמש]" אמר לו הקב"ה למשה: הזהר שמש להוצחים אנא ראמרי א"ל הזהר בבי סימאי מאי דכתיב "אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה" אוהב כסף לא ישבע כסף זה משה רבינו שהיה יודע שעתיד שלש ערים שבעבר הירדן קולטות עד שלא נבחרו שלש בארץ כנען ואמר מצוה שבאה לידי אקיימנה "ומי אוהב בהמון לא תבואה" למי נאה ללמד בהמון, מי שכל תבואה שלו והיינו *דא"ר אלעזר מאי דכתיב "מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו" למי נאה (ללמד) [למלל] גבורות ה' מי שיבול להשמיע כל תהלתו ארבעה ואיתימא רבה בר מרי אמר "מי אוהב בהמון לו תבואה" כל האוהב *(למלמד) בהמון לו תבואה. יהבן ביה רבנן עינייהו ברבא בריה דרבה (סימן אשי ללמוד רבינא ללמד) כל אשר אמר כל האוהב ללמוד בהמון לו תבואה והיינו *דא"ר יוסי בר' חנינא מאי דכתיב "ורב אל הבדים וגואלו" חרב על צוארי שוגאיהם של ת"ח שיושבין ועוסקין בתורה בד בבד ולא עוד אלא שמטפשין לו "וכתיב הכא "וגואלו" וכתיב התם "אשר נואלנו" ולא עוד אלא שרוטאין שנאמר "ואשר חטאנו "ואבעיה אימא "מהבא "ובניא אמר כל האוהב ללמוד בהמון לו תבואה והיינו דאמר *רבי הרבה תורה למדתי מרבותי ומחבירי יותר מהם ומתלמידי יותר מכולן. א"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם" מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלם שהיו עוסקים בתורה וא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב "שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך" אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי *אמר לו הקב"ה "כי טוב יום בחצריך מאלף "טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח: ומכוונות להם דרכים וכו': תניא *ר' אליעזר בן יעקב אומר

מכלט

לדעת ושלא לדעת והאי דכתיב ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר אינן קולטות אלא לדעת. תניא היתה עיר מקלט ושדה העיר והחצירה נתנו לכלב: וקדש עיר מקלט ואי והכתיב חצרים צור וחמת רקת וכנרת [וגו'] וקדש ואדרעי: ושנינן תרתי קדש הוי: ואין עושין בערי מקלט דברים שנורמין להיות רגלו של גואל הדם מצויה שם: תנא תלמיד שגלה מגלין רבו עמו שנאמר והי עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא. א"ר וירא מיכן שלא ישנה אדם לתלמיד שאינו הגון. א"ר יוחנן הרב שגלה מגלין ישיבתו עמו. איני שרב טלה והאמר ר' יוחנן מנין לדברי תורה שקיימין שנאמר את בצר במדבר אלעזר שהיו עוסקים בתורה. א"ר אלעזר מנין שכל המהלך אפילו ד' אמות בלא תורה ותפילין ראוי שיתפשר בו הר המקום שנאמר "ואשר לא הלך אחרי גלולים ובספר בית ישראל הוא נכתב ולא לאומות העולם ואומר "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום" וכי אפשר לאדם שיהא דבוק בשכינה והלא כבר נאמר "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא" אלא כל המלוה את בנו ואת בן בנו ועוסק בתורה מפני שהוא מצוה כאילו נתקיים לפני הר סיני שכן בעשרת הדברות נאמרו דברים שנאמרו בסיני ובסיני נאמרו דברים שנאמרו בעשרת הדברות שנאמר "דבר אחד דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לה' ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. ר' אבהו אמר מקרא זה נאמר בשלשה מקומות ונשנה בשלשה מקומות ונסמך בשלשה מקומות. נאמר בשלשה מקומות "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום" ונשנה בשלשה מקומות "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא" "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא" "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא" ונסמך בשלשה מקומות "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא" "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא" "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא" ואין אש אוכלת אש אלא לשון תורה שנאמר "הלא כה דברי כאש נאם ה'" ואין פטיש לשון תורה שנאמר "וכפטיש יפוצץ סלע" ואין הר לשון תורה שנאמר "הן כהר ירמיהו" ואין חרב לשון תורה שנאמר "חרב על בדיו ונאולו" ואין אש